

ပါရမီအပြည့်ဖြင့် စတင်ကျင့်ကြံခြင်းလမ်းစဉ်

စာစဉ်-၂

Translator - Shanhtet

အခန်း (၁၃)

ကြည်လင်သန့်စင်သော ဓားနှလုံးသား

*

နင်တောက်ရန်၏ အကြည့်တို့သည် တည်ငြိမ်
လျက်ပင် ရှိချေသည်။ သူသည် တစ်ဖက်လူ၏
သတ်ဖြတ်လိုစိတ် ပြည့်နှက်နေသော
အေးစက်စက် မျက်ဝန်းတို့ကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ
မေးလိုက်၏။

"ငါ့ကို သတ်နိုင်မယ်လို့ မင်းကိုယ်မင်း ဘာလို့
ဒီလောက် ယုံကြည်မှုလွန်ကဲနေရတာလဲ"

"သတ်နိုင်၊ မသတ်နိုင်ဆိုတာကတော့ စမ်း
ကြည့်ရင် သိရမှာပေါ့၊ စကားတွေ အများကြီး
ပြောနေဖို့ လိုဦးမလား"

လီရှိုသည် အနက်ရောင်စားကို စားအိမ်မှ
အကုန်အစင် ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ တောအုပ်
အတွင်းရှိ အအေးဓာတ်မှာ ရုတ်ချည်းပင် ပိုမို
ပြင်းထန်လာချေသည်။

"ဝုန်း..."

နင်တောက်ရန်မှာမူ မည်သို့မျှ စဉ်းစားမနေ
တော့ဘဲ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်သော မျောက်ဝံတစ်
ကောင်ကဲ့သို့ ခုန်တက်လိုက်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို
လိမ်ကာ လက်မောင်းကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ပိဿာချိန် အနည်းဆုံး ခြောက် ပိဿာခန့်
လေးလံသော 'အပြာရောင်နဂါးဝိညာဉ်လှုံ' ၏
ထိပ်ဖျားသည် လေထုအတွင်း ဝေဝါးသွားပြီး လီ
ရှို၏ ထိပ်တည့်တည့်သို့ အားပြင်းစွာ ကျရောက်
သွားလေတော့သည်။

ထိုခဏတာအတွင်း သူသည် မိမိ၏ အင်အားရှိ
သမျှကို ထုတ်သုံးလိုက်ရာ သွေးသားတို့မှာ

ဆူပွက်လာပြီး 'ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်မှုကျင့်စဉ်' ၏
အထွတ်အထိပ် စွမ်းပကားကို အပြည့်အဝ
ထုတ်ဖော်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ချေသည်။

"ဝိညာဉ်စွမ်းအင်သန့်စင်မှု အဆင့် (၆) လား..."

လီရို၏ မျက်တောင်များမှာ ပြင်းထန်စွာ တုန်ခါ
သွားပြီး သူသည်လည်း အင်အားကို အဆပေါင်း
များစွာ ထပ်မံဖြည့်တင်းကာ တစ်ချက်တည်းဖြင့်
ဖိနှိပ်ရန် ကြိုးပမ်းလိုက်သည်။

ကျယ်လောင်သော ပေါက်ကွဲသံကြီးတစ်ခု
ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထိုနှစ်ဦး ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံလိုက်သည့် ခဏ၌
ပေါင်းမြက်နှင့် ကျောက်ခဲများ ဖုံးလွှမ်းနေသော
မြေပြင်ထက်တွင် လှိုင်းလုံးများသဖွယ် တုန်ခါမှု
များ ပြန့်နှံ့သွားသည်။

မြေစာနှင့် ကျောက်စရစ်ခဲ အမြောက်အမြားမှာ
ရေတံခွန်တစ်ခု အထက်သို့ ပန်းထွက်သွား

သကဲ့သို့ လေထုထဲသို့ လွင့်စင်တက်သွားချေ
သည်။

လီရှို၏ သွေးနှင့်ဝိညာဉ်နယ်ပယ်မှာ နောက်ဆုံး
အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ရာ လွန်စွာ ခိုင်မာ
လှပေသည်။ သို့သော် နင်တောက်ရန်၏
ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်မှုကျင့်စဉ်မှာမူ သူ၏
အကန့်အသတ်မဲ့ ခွန်အားပါရမီနှင့် ပေါင်းစပ်
လိုက်သည့်အခါ မှန်းဆ၍မရနိုင်သော
စွမ်းပကားအဆင့်သို့ တက်လှမ်းသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေ
သည်။

"ဝုန်း..."

တစ်ချက်တည်းဖြင့်ပင် အရှုံးအနိုင်မှာ သိသာ
ထင်ရှားသွားခဲ့ချေပြီ။

လီရှို၏ အနက်ရောင်ဓားမှာ မထိန်းနိုင်ဘဲ
အောက်သို့ ရုတ်ချည်း နိမ့်ဆင်းသွားကာ သူ
ကိုယ်တိုင်လည်း နောက်သို့ ယိုင်နဲ့စွာ ဆုတ်ခွာ

သွားရသည်။

၎င်း၏ သွေးသားတို့မှာ အတွင်း၌ ဆူပွက်နေပြီး ညာဘက်လက်မောင်း တစ်ခုလုံးမှာလည်း စူးရှသော နာကျင်မှုကို ခံစားနေရ၏။

သူသည် ဤဓားချက်ဖြင့် တစ်ဖက်လူ၏ လှံကို ပိုင်းဖြတ်နိုင်မည်ဟု ထင်မှတ်ထားခဲ့သော်လည်း ယခုမူ ထိုလူငယ်မှာ လူသားထက်သာလွန်သော ခွန်အားကို ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး မိမိအား အင်အား အသာစီးဖြင့် အပြည့်အဝ ဖိနှိပ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရပေသည်။

ဝိညာဉ်စွမ်းအင်သန့်စင်မှု အလယ်အလတ် အဆင့်ရှိ ကျင့်ကြံသူတစ်ဦးက သွေးနှင့်ဝိညာဉ် နယ်ပယ် နောက်ဆုံးအဆင့်ရှိ ကျင့်ကြံသူတစ်ဦး ကို အင်အားဖြင့် ဖိနှိပ်နိုင်သည်မှာ မယုံနိုင်စရာ ပင် ဖြစ်ချေသည်။

လှံကို တစ်ချက်ဝှေ့ယမ်းပြီးနောက် နင်တောက်

ရန်မှာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ပူပြင်းလာသည်ကို ခံစားရ၏။ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ကျင့်စဉ် မှာ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် လည်ပတ်နေပြီး သွေးသား စွမ်းအင်များကို ပို့ဆောင်ပေးနေသည်။

လက်မောင်းများအတွင်းမှ အဆုံးမဲ့ခွန်အားများ ထွက်ပေါ်လာပြန်ရာ နောက်ထပ် လှံချက်တစ်ခု မှာ လီရို၏ ဦးခေါင်းထက်သို့ ထပ်မံ ကျရောက် သွားပြန်သည်။

"မင်း... ဒီတိရစ္ဆာန်ကောင်လေး..."

လီရိုမှာ ရှောင်တိမ်းရန်လည်း အချိန်မရ၊ ဓား ကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရန်လည်း အခွင့်မသာ သဖြင့် အလျင်စလိုပင် ဘယ်ဘက်လက်မောင်း ကို မြှောက်၍ ခုခံလိုက်ရသည်။

"ရွတ်" ဟူသော မြည်ဟီးသံနှင့်အတူ လီရို၏ ဘယ်ဘက်လက်မောင်းမှာ လှံချက်ကြောင့် အသားစများ ကြေမွကာ တွဲလောင်းကျသွားလေ

တော့သည်။

သို့သော် သူ၏ ဇွဲမှာ ပြင်းထန်ဆဲပင်။ မျက်နှာ
တစ်ခုလုံး သွေးများ စွန်းထင်နေသော်လည်း
သူ၏ မျက်ဝန်းတို့မှာမူ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု
များဖြင့် ပြည့်နှက်နေဆဲ ဖြစ်ချေသည်။

"ဆက်ကစားဦးလေ... မင်း ထမင်းမစားလာ
ဘူးလား"

ရုန်ယန်နယ်မြေမှ ဤအရာရှိငယ်မှာ အမှန်ပင်
ရက်စက်လှပေသည်။ လက်တစ်ဖက် ဆုံးရှုံးသွား
သော်လည်း အံ့ကြိတ်၍ တုံ့ပြန်နေဆဲပင်
ဖြစ်သည်။

"ဝူ..."

လေထုထဲတွင် စူးရှသော လေတိုးသံတစ်ခု
ထွက်ပေါ်လာပြန်ရာ တတိယမြောက် လှံချက်မှာ
ကျရောက်လာခဲ့ချေပြီ။

လှံဖျားမှာ ဝေဝါးသောအရှိန်ဖြင့် ကျရောက်လာ

ပြီး လီရှို၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကာကွယ်ထားသော
အရိန်အဝါတို့ကို ရုတ်ချည်းပင် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်
သည်။

၎င်း၏ ဦးခေါင်းအတွင်းမှ အရိုးကျိုးသံများ
ထွက်ပေါ်လာကာ သွေးများမှာ မျက်နှာပေါ်သို့
စီးကျလာရာ သူ၏ ပုံပန်းမှာ ပိုမို ကြောက်မက်
ဖွယ် ကောင်းလာချေသည်။ နင်တောက်ရန်မှာ
ရှေ့သို့ လှမ်းတက်လိုက်ပြီး လီရှိုအား မြေပြင်ပေါ်
သို့ ခြေဖြင့် နင်းချလိုက်သည်။

အပြာရောင်နဂါးဝိညာဉ်လုံကို ထိုသူ၏
ဦးခေါင်းသို့ ချိန်ရွယ်လိုက်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်
သွေးနှင့်ဝိညာဉ်နယ်ပယ် နောက်ဆုံးအဆင့်ရှိ
ကျင့်ကြံသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အမှန်တကယ်ပင်
သန်မာလှပေရာ ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်မှုကျင့်စဉ်
အောင်မြင်ထားသော ကျင့်ကြံသူနှင့်ပင် နှိုင်းယှဉ်
နိုင်ချေသည်။

နင်တောက်ရန်မှာ သုံးချက်မျှ ထပ်မံရိုက်နှက်
လိုက်မှသာ လီရို့၏ ဦးခေါင်းမှာ လုံးဝဥသို
ကြေမွသွားလေတော့သည်။

ဆံပင်၊ ဦးခေါင်းခွံနှင့် ဦးနှောက်အစအနတို့မှာ
မြက်ခင်းပြင်ထက်တွင် ရောထွေးနေပြီး ဖရဲသီး
တစ်လုံး ကြေမွသွားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေချေပြီ။ ယခု
မူ သူသည် အမှန်ပင် သေဆုံးသွားခဲ့ချေပြီ။

အလောင်းကို ကျွမ်းကျင်စွာ ရှာဖွေသိမ်းဆည်း
ပြီးနောက် ဝိညာဉ်ရှာဖွေခြင်းအတတ် ကို
အသုံးပြုကာ စစ်ဆေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်
လက်ကို မြှောက်ကာ မီးလုံးမန္တန်ကို ထုတ်
လွှတ်၍ လီရို့၏ ရုပ်အလောင်းကို ပြာဖြစ်အောင်
ရှို့မြှိုက်လိုက်လေသည်။ ထိုပြာတို့ကိုလည်း မှော်
အတတ်ဖြင့် လေထဲသို့ လွှင့်ပစ်လိုက်၏။

"သမင်ကြီး... သွားကြစို့"

သူသည် ထိုနေရာ၌ ကြာရှည်မနေတော့ဘဲ
မြေအောက်မှ ထွက်လာသော သမင်အူကြောင်
ကြီးကို ခေါ်ကာ တောင်ပတ်လမ်းအတိုင်း ဂိုဏ်း
အတွင်းသို့ အမြန်ပြန်လာခဲ့လေတော့သည်။

(၇၇) ကွက်မြောက် ဝိညာဉ်လယ်ကွင်း၏ ခြံ
ဝင်းအတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ တိမ်တိုက်
မြူခိုးအစီအရင်ကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်လိုက်ပြီးမှ
နင်တောက်ရန်မှာ သက်ပြင်းချနိုင်လေ
တော့သည်။

ဝိညာဉ်ရှာဖွေခြင်းကျင့်စဉ်အရ လီရိုထံမှ
အဖိုးတန်လှသော သတင်းအချက်အလက်များ
စွာ မရရှိခဲ့ပေ။ ၎င်း၏ အခြေစိုက်စခန်းမှာ မြို့
ထဲ၌ ဖြစ်ပြီး အရာရှိများစွာ ရှိနေသဖြင့်
သွားရောက်ရန် မသင့်တော်ချေ။

သို့သော် လွန်စွာ အသုံးဝင်နိုင်သော သတင်း
တစ်ခုမှာမူ 'ဟွမ်လုံဈေး' ရှိ မှောင်ခိုဈေးကွက်

အကြောင်းပင် ဖြစ်ချေသည်။

ဟွမ်လုံဈေးမှာ အနန္တဂိုဏ်း

၏ အင်အားဖြင့် တည်ထောင်ထားခြင်း ဖြစ်
သော်လည်း ကျင့်ကြံခြင်း မိသားစုများနှင့်
လေလွင့်ကျင့်ကြံသူများစွာလည်း ပါဝင်
ပတ်သက်နေကြသည်။

ထိုနေရာတွင် ဂိုဏ်းအင်အားစုများမှာ ဆိုင်ခန်း
များနှင့် အရင်းအမြစ်များအတွက် တိတ်တဆိတ်
အားပြိုင်နေကြသော်လည်း ချောက်ချားခြင်း
ဂိုဏ်း၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင် တည်ငြိမ်မှု ရှိ
နေဆဲ ဖြစ်ပေသည်။

အထူးသဖြင့် လမ်းတစ်ဖက်ရှိ မှောင်ခိုဈေး
ကွက်မှာမူ မည်သည့်ပစ္စည်းကိုမဆို
ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားနိုင်သော နေရာတစ်ခု
ပင် ဖြစ်ချေသည်။

"ဟူး..."

နင်တောက်ရန်သည် သက်ပြင်းအရှည်ကြီး ချ
လိုက်မိသည်။ နောင်တွင် သူသည် ရုပ်ဖျက်ကာ
ဒုတိယအဆင့် ဝိညာဉ်ဆန်များကို ထို
မှောင်ခိုဈေးကွက်၌ သွားရောက်ရောင်းချရန်
စဉ်းစားလိုက်၏။

လီရှို၏ ပစ္စည်းများကို စစ်ဆေးကြည့်ရာတွင်မူ
သူသည် အမှန်တကယ်ပင် ဆင်းရဲလှသော
ကျင့်ကြံသူ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သူ၏ အိတ်ကပ်အတွင်း၌ သွေးနှင့်ဝိညာဉ်
အားဖြည့်ဆေး နှစ်ပုလင်းနှင့် ဝိညာဉ်ကျောက်
တုံး တစ်ဆယ်ကျော်မျှသာ ရှိချေသည်။

သို့သော် လီရှိုကို ရှင်းလင်းလိုက်နိုင်ခြင်း
ကြောင့် ညီမငယ် ဟန်ပင်းအတွက်မူ
ဘေးအန္တရာယ် ကင်းစင်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေရာ
ယင်းကား သတင်းကောင်းပင် ဖြစ်ချေသည်။

ထို့ပြင် အဘိုးအိုလင်းမှာလည်း လီ

ကျင့်ကြံသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါလျက် အမြဲတမ်း လုံ
ကြီးတစ်ချောင်းကို ကိုင်ဆောင်၍ တိုက်ခိုက်နေ
ရသည်မှာ မသင့်လျော်လှဟု သူ ယူဆမိ
သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ကျင့်ကြံခြင်းလောကတွင် ဝိညာဉ်ရတနာများ
ကို မှော်လက်နက်၊ ဝိညာဉ်လက်နက် ၊ မှော်
ရတနာ နှင့် ဝိညာဉ်ရတနာ ဟူ၍ အဆင့်ဆင့်
ခွဲခြားထားချေသည်။

ဝိညာဉ်စွမ်းအင်သန့်စင်မှုအဆင့်ရှိ ကျင့်ကြံ
သူများသည် များသောအားဖြင့် မှော်လက်နက်
များကိုသာ အသုံးပြုကြရပေသည်။

ဈေးနှုန်းများမှာလည်း အရည်အသွေးအလိုက်
ဝိညာဉ်ကျောက်တုံး ၁၅၀ မှစ၍ ၁၀၀၀ နီးပါး
အထိ ရှိနိုင်ပေရာ နင်တောက်ရန်မှာ မိမိကိုယ်ကို
ဆင်းရဲလွန်းလှသည်ဟု တွေးတောကာ
သက်ပြင်းချမိလေတော့သည်။

လုံနှင့် အဝတ်အစားပေါ်မှ ဖုန်မှုန့်များကို ဆေးကြောသန့်စင်ပြီးနောက် နင်တောက်ရန် သည် အဝတ်အစားလဲကာ သမင်ကြီးကို ခေါ်၍ မမှောင်မီ လယ်ကွင်းအတွင်းရှိ ပေါင်းမြက်များ ကို သွားရောက်နှုတ်လေသည်။

"အစ်ကိုကြီး နင်..."

မနီးမဝေးရှိ (၇၈) ကွက်မြောက် ဝိညာဉ် လယ်ကွင်းမှ မိန်းကလေးငယ်မှာ ခါးကိုဆန့်ကာ ချွေးသုတ်ရင်း ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်လေသည်။ နင် တောက်ရန်ကလည်း ပြုံး၍ပင် ပြန်လည် နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

မကြာမီ သူတို့နှစ်ဦးနှင့် သမင်ကြီးမှာ လယ်ကွင်းအစပ်၌ အနားယူရင်း စကားစမြည် ပြောဖြစ်ကြသည်။

"ညီမငယ်... အဘိုးအိုလင်း ပြန်မလာသေးဘူး"

လား၊ ရက်တွေ အတော်ကြာနေပြီဆိုတော့
စိုးရိမ်မိလို့ပါ။"

"မလာသေးပါဘူး..."

အဘိုးအိုလင်းအကြောင်းကို ပြောလိုက်သည့်
အခါ ဟန်ပင်း၏ မျက်နှာမှာ အနည်းငယ်
ပျက်ယွင်းသွား၏။ သူမအနေဖြင့် အဘိုးအို
လင်း၏ ကံကြမ္မာကို ခန့်မှန်းမိပုံ ရချေသည်။

သို့သော် သူမမှာ အပြင်စည်းတပည့်တစ်ဦးသာ
ဖြစ်သဖြင့် ဂိုဏ်းအတွင်း၌ သူမဘက်မှ မည်သူမျှ
မရပ်တည်ပေးနိုင်ချေ။

အနန္တဂိုဏ်းမှာ ဒုတိယတန်းစားဂိုဏ်းတစ်ခု
သာ ဖြစ်သဖြင့် စည်းကမ်းများမှာလည်း လွန်စွာ
တင်းကျပ်မှု မရှိလှပေ။

"အစ်ကိုကြီး..." ဟန်ပင်းသည် တစ်စုံတစ်ခုကို
သိရှိသွားပုံရသော်လည်း ပြောရန် ဝေခွဲမရဖြစ်
နေဟန် တူပေသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ညီမငယ်"

"ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး..." ဟန်ပင်းက မချိပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီး "အစ်ကိုကြီး နင်... အစ်ကိုကြီး သမင်ကြီး နဲ့ အတူရှိနေတာကို ကြည့်ပြီး ကျွန်မ သိပ်အားကျတာပဲ"

"ဝူ..."

သမင်အူကြောင်ကြီးမှာ ရုတ်ချည်းပင် အော်ဟစ်လိုက်ပြီး သူ၏အမြီးကိုလည်း တ ဖျတ်ဖျတ် ဝှေ့ယမ်းပြလေသည်။ ဟန်ပင်းက သူ့ အား 'အစ်ကိုကြီး ' ဟု ခေါ်ဆိုလိုက်သဖြင့် သူ သည် လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်နေပုံ ရချေသည်။ ယနေ့မှစ၍ ညီမငယ် ဟန်ပင်းမှာ သူ၏ အသိအမှတ်ပြုမှုကို အပြည့်အဝ ရရှိသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေသည်။

နေဝင်ရီတရောအချိန်တွင် လူတိုင်းမှာ မိမိ တို့၏ နေအိမ်သို့ ပြန်သွားကြကုန်၏။ ဟန်ပင်း

မှာမူ သူမ၏ အိမ်အိုလေးအတွင်း၌ ငြိမ်သက်စွာ
ထိုင်နေရင်း နင်တောက်ရန်မှာ ယနေ့
သေရေးရှင်ရေး တိုက်ပွဲတစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်လာ
ခဲ့သည်ဟု ခံစားမိနေသည်။

သို့သော် သူမမှာ အသေးစိတ်ကိုမူ မသိရှိနိုင်
ချေ။ လီရိုနှင့် ပတ်သက်နေမလားဟု တွေးတော
မိသော်လည်း ကျင့်ကြံသူတို့၏ ခွန်အားမှာ
လွန်စွာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသဖြင့် နင်
တောက်ရန်အနေဖြင့် အသက်ရှင်ရန် ခဲယဉ်း
လိမ့်မည်ဟု သူမ ယူဆကာ မိမိ၏ စိတ်ကူးယဉ်
မှုသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မှတ်ယူလိုက်လေ
တော့သည်။

ရက်အနည်းငယ် ကြာလတ်သော်လည်း လီရို
မှာ ထပ်မံ ပေါ်ပေါက်မလာတော့ချေ။

တစ်ညသောအချိန်တွင် နင်တောက်ရန်မှာ

မြေအောက်ခန်းအတွင်း၌ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်
နေစဉ် ရုတ်တရက်ပင် (၇၈) ကွက်မြောက်
ဝိညာဉ်လယ်ကွင်း၏ ခြံဝင်းအတွင်းမှ ရွှေရောင်
ဓားအလင်းတန်းတစ်ခုမှာ ကောင်းကင်ယံသို့
ထိုးတက်သွားကာ လေထုထဲ၌ ကြယ်စင်မှုန်များ
သဖွယ် ပျံ့နှံ့သွားချေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် နင်တောက်ရန်မှာ
ပုံမှန်အတိုင်း ပေါင်းနုတ်ရန် ထွက်လာခဲ့သည်။ မ
ကြာမီပင် ညီမငယ် ဟန်ပင်း၏ ခြံရှေ့၌ အနန္တ
ဂိုဏ်း၏ တပည့်များစွာ ရောက်ရှိနေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုသူတို့အထဲတွင် အဖြူရောင် ဝတ်စုံဝတ်
ဆင်မြန်းထားသော အတွင်းစည်းတပည့်များပင်
ပါဝင်နေချေသည်။

"ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ"

"ကျင့်ကြံသူ နင်... သင် မသိသေးဘူးလား"

ကျူးယန်မှာ ပြီးရှင်လျက်ပင် "မနေ့ညက
ဟန်ပင်းဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက မွေးရာပါ
'ကြည်လင်သန့်စင်တဲ့ ဓားနှလုံးသား' ကို နိုးထ
စေခဲ့တာလေ။ ဒါဟာ ကြီးကျယ်တဲ့ ကံကောင်းမှု
တစ်ခုပဲ။ ဂိုဏ်းရဲ့ အကြီးအကဲတွေကိုတောင်
လှုပ်ခတ်သွားစေတယ်လေ" ဟု ပြောလိုက်
သည်။

"ကြည်လင်သန့်စင်တဲ့ ဓားနှလုံးသား..."

နင်တောက်ရန်မှာ အနည်းငယ် အံ့အားသင့်
သွားမိသည်။ ယင်းကား ဓားကျင့်ကြံသူများ
အတွက် အမြင့်ဆုံး နယ်ပယ်တစ်ခု ဖြစ်ပေရာ
ညီမငယ် ဟန်ပင်း၌ ဝိညာဉ်အမြစ်လေးခု ရှိ
သော်လည်း ရွှေဝိညာဉ်အမြစ်မှာ လွန်စွာ
အစွမ်းထက်လှသဖြင့် သူမသည် ယခုအခါ ဓား
ကျင့်ကြံသူတစ်ဦး ဖြစ်လာရန် အရည်အချင်း
အပြည့်အဝ ရှိသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ချေသည်။

"ကျွန်တော် ထင်သားပဲ..." သူသည်

အသာအယာ ပြုံးလိုက်မိသည်။

မိမိ၏ ညီမငယ်ကဲ့သို့ ထူးခြားသော မိသားစုမှ ဆင်းသက်လာသူတစ်ဦးမှာ မိမိကဲ့သို့ နေ့စဉ် လယ်ကွင်းအတွင်း ရုန်းကန်နေရမည့်သူ မဟုတ် သည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

သူမ၏ ရုပ်ရည်မှာလည်း လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့် လုံးဝဥသို မလိုက်ဖက်လှသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ချေတော့သည်။
